

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 grudnia 1951 r.

w sprawie pozabudżetowych środków specjalnych na finansowanie inwestycji.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pozabudżetowymi środkami specjalnymi na finansowanie inwestycji, zwanymi dalej środkami specjalnymi, są sumy pochodzące z dochodów, które zgodnie z niniejszym zarządzeniem przeznaczone są na pokrycie wydatków inwestycyjnych bez włączenia ich brutto do budżetu.

2. Na wydatki inwestycyjne mogą być przeznaczone następujące środki:

- a) pochodzące z wycenionych obowiązkowych świadczeń w naturze lub uzyskanych w ich miejsce środków pieniężnych (dekret z dnia 30 czerwca 1951 r. — Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 284),
- b) ze zbieranych przez organizacje lub komitety społeczne ofiar społeczeństwa,
- c) z równowartości wkładu dobrowolnej, bezpłatnej pracy obywateli, do wykonywania której zobowiązali się w celu realizacji danej inwestycji pozalimitowej,
- d) z funduszy uzyskanych z tytułu likwidacji szkód przemysłowych lub ubezpieczeń majątku trwałego,
- e) inne środki przewidziane w obowiązujących przepisach.

§ 2. Ze środków wymienionych w § 1 ust. 2 mogą być finansowane inwestycje zarówno limitowe jak i pozalimitowe. Środki te stanowią w zakresie inwestycji limitowych uzupełnienie dotacji budżetowych na inwestycje, w zakresie zaś inwestycji pozalimitowych — główne źródło finansowania.

§ 3. 1. Środki, wymienione w § 1 ust. 2 lit. b), c), d), mogą być użyte tylko na inwestycje limitowe lub pozalimitowe.

2. Środki, wymienione w § 1 ust. 2 lit. a), mogą być użyte na cele, określone w art. 4 ustawy z dnia 30 czerwca 1951 r. o obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 284), zarówno inwestycyjne jak i nieinwestycyjne.

§ 4. 1. Wyodrębnienie środków specjalnych celem gromadzenia i późniejszego rozdziału (środki specjalne akumulowane) w zakresie budżetu centralnego następuje na podstawie decyzji właściwego ministra, w zakresie zaś budżetów terenowych — na podstawie decyzji prezydium właściwej rady narodowej, wydanej na wniosek wydziału finansowego. Właściwą radą narodową dla budżetu gminnego jest powiatowa rada narodowa.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, powinna określać jednostki budżetowe i osoby uprawnione do dysponowania środkami specjalnymi; stanowi ona podstawę dla Narodowego Banku Polskiego do otworzenia odrębnego rachunku akumulacyjnego dla każdego rodzaju środków specjalnych.

3. Narodowy Bank Polski zawiadamia o otwarciu każdego rachunku akumulacyjnego w zakresie

środków specjalnych budżetu centralnego Ministerstwo Finansów, w zakresie zaś środków specjalnych budżetów terenowych — właściwy wydział finansowy.

4. Właściwym wydziałem finansowym (ust. 3) w zakresie środków specjalnych budżetów gminnych rad narodowych jest wydział finansowy prezydium właściwej powiatowej rady narodowej.

5. Preliminarze środków specjalnych akumulowanych w zakresie budżetu centralnego zatwierdza Minister Finansów, w zakresie zaś budżetów terenowych — prezydium rady narodowej wyższego stopnia lub (dla jednostkowego budżetu województwa) Minister Finansów.

§ 5. 1. Wyodrębnienie środków specjalnych, wymienionych w § 1 ust. 2 lit. a), może nastąpić tylko w oparciu o plan wymiaru świadczeń w naturze na dany rok budżetowy.

2. W wyjątkowych przypadkach prezydium właściwej rady narodowej (§ 4 ust. 1) może wyodrębnić środki specjalne z tytułu obowiązkowych świadczeń w naturze przed sporządzeniem planu wymiaru.

3. Plan wymiaru sporządza prezydium rady narodowej właściwe dla wymiaru świadczeń.

4. W planie wymiaru świadczenia w naturze podawane są z wyszczególnieniem ilości dniówek pracy niewykwalifikowanej przeliczonej na wartość pieniężną.

§ 6. 1. Środki, zebrane na rachunkach akumulacyjnych w Narodowym Banku Polskim, mogą być przelewane:

- a) bądź na rachunki bankowe środków specjalnych, otwierane dla każdej inwestycji pozalimitowej w bankach finansujących inwestycje,
- b) bądź do banków finansujących inwestycje jako uzupełniające źródło finansowania inwestycji limitowych.

2. Środki, stanowiące równowartość obowiązkowych świadczeń w naturze (§ 1 ust. 2 lit. a), mogą być ponadto przelewane na rachunki bankowe środków specjalnych otwarte dla każdego tytułu wydatków klasyfikacji budżetowej celem dokonywania wydatków nieinwestycyjnych.

§ 7. 1. Jednostka budżetowa uprawniona do dysponowania rachunkiem akumulowanych środków specjalnych (§ 4 ust. 2) dokonuje przelewu środków z tego rachunku na wniosek inwestorów.

2. Jeżeli przelew ma być dokonany na rachunek środków specjalnych poszczególnej inwestycji pozalimitowej (§ 6 ust. 1 lit. a) w bankach finansujących inwestycje, inwestor zobowiązany jest dołączyć do wniosku o przelew środków:

- a) zatwierdzone zgłoszenie inwestycji pozalimitowej (§ 19 — § 22 instrukcji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o inwestycjach pozalimitowych — Monitor Polski z 1951 r. Nr A-41, poz. 522 i z 1952 r. Nr A-1, poz. 19),
 - b) zatwierdzony preliminarz środków specjalnych poszczególnej inwestycji pozalimitowej.
3. Przez poszczególłą inwestycję pozalimitową rozumie się inwestycję, objętą jednym zgłoszeniem inwestycji pozalimitowej.

4. Jeżeli przelew środków ma nastąpić do banku finansującego inwestycje celem dofinansowania inwestycji limitowej, inwestor powinien dołączyć do wniosku o przelew zaświadczenie banku finansującego inwestycje stwierdzające, że w oznaczonym tytule inwestycyjnym lub planie pokrycia finansowego inwestycji przewidziane jest finansowanie inwestycji limitowej również ze środków pozabudżetowych.

5. Jednostka budżetowa, dysponująca rachunkiem środków akumulowanych, powinna przy dokonaniu przelewu na rachunki środków specjalnych poszczególnych inwestycji pozalimitowych w bankach finansujących inwestycje okazać Narodowemu Bankowi Polskiemu dokumenty, o których mowa w ust. 2, a ponadto zatwierdzony preliminarz środków specjalnych akumulowanych.

6. Przy przelewie celem dofinansowania inwestycji limitowej jednostka budżetowa dysponująca rachunkiem środków specjalnych akumulowanych okazuje zaświadczenie banku finansującego inwestycje (ust. 4).

§ 8. 1. Dla przelania sum figurujących na rachunkach akumulacyjnych w Narodowym Banku Polskim, a pochodzących z tytułu środków wymienionych w § 1 ust. 2 lit. a) (uzyskane za świadczenia w naturze środki pieniężne), konieczne jest poza warunkami, o których mowa w § 7, ponadto okazanie zatwierdzonego planu zużycia świadczeń w naturze określającego udział poszczególnych inwestorów i wykonawców w ogólnej wysokości świadczeń w naturze. Udział ten powinien być wykazany z wyszczególnieniem ilości dniówek pracy niewykwalifikowanej przeliczonej na wartość pieniężną.

2. Plan zużycia sporządza prezydium rady narodowej bezpośrednio wyższego stopnia, a dla miast Warszawy i Łodzi — Prezydium Rad Narodowych tych miast. W tym ostatnim przypadku plany zużycia powinny być zatwierdzone przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego i Ministerstwo Finansów.

§ 9. 1. Środki specjalne poszczególnych inwestycji pozalimitowych wyodrębniane są w trybie przewidzianym w § 4.

2. Preliminarze środków specjalnych poszczególnych inwestycji pozalimitowych zatwierdzane są w trybie przewidzianym w obowiązujących dla za-

twierdzenia preliminarzy pozabudżetowych środków specjalnych przepisach, z tym że preliminarze te dla gmin i miast nie stanowiących powiatów zatwierdza zawsze właściwy wydział prezydium powiatowej rady narodowej w porozumieniu z wydziałem finansowym.

§ 10. 1. Kontrola przelewów z rachunków akumulacyjnych środków specjalnych (nadzór nad dopełnieniem warunków, przewidzianych w §§ 7 i 8) należy do Narodowego Banku Polskiego oraz do inwestorów wyższego stopnia.

2. Kontrola wypłat z rachunków środków specjalnych w bankach finansujących inwestycje należy, zgodnie z powołaną w § 7 ust. 2 instrukcją o inwestycjach pozalimitowych, do banków finansujących inwestycje oraz do inwestorów wyższego stopnia.

§ 11. 1. Pozostałości środków specjalnych na koniec okresu budżetowego właściwy bank przelewa na dochody tego budżetu, z którym środki specjalne są powiązane.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy pozostałości środków specjalnych poszczególnych inwestycji pozalimitowych w bankach finansujących inwestycje oraz pozostałości środków specjalnych akumulowanych w Narodowym Banku Polskim z tytułu zbieranych przez organizacje lub komitety społeczne ofiar społeczeństwa. Pozostałości te podlegają przelaniu na rok następny.

3. Jeżeli inwestycje pozalimitowe, o których mowa w ust. 2, nie zostaną zakończone w ciągu 6 lub 12 miesięcy (§ 11 powołanej w § 7 ust. 2 instrukcji o inwestycjach pozalimitowych) i rozliczone w ciągu 9 lub 15 miesięcy od dnia przelania środków specjalnych na rachunek poszczególnych inwestycji pozalimitowej w banku finansującym inwestycje, bank ten powinien przelać pozostałość figurującą w końcu tego okresu na rachunku bankowym na dochody tego budżetu, z którym są powiązane środki specjalne.

4. Przepis ust. 3 ma zastosowanie w przypadku, gdy w roku następnym inwestycja pozalimitowa nie została rozpoczęta do dnia 30 czerwca.

§ 12. Zasady rachunkowości i sprawozdawczości finansowej środków specjalnych określą odrębne przepisy.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

23

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 grudnia 1951 r.

w sprawie przejęcia części agend Banku Rolnego przez Narodowy Bank Polski.

Na podstawie art. 38 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 36, poz. 279) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Z dniem 1 lutego 1952 r. Narodowy Bank Polski przejmie od Banku Rolnego agendy oraz aktywa i pasywa w zakresie finansowania i kontroli finansowej wszystkich przedsiębiorstw, instytucji i zakładów podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

2. Przejęcie agend oraz aktywów i pasywów nastąpi według stanu i bilansu na dzień 31 stycznia 1952 r. z zachowaniem przepisów art. 25 ust. 4, 5 i 6 i art. 26 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 36, poz. 279).

§ 2. 1. Zespoły pracownicze zatrudnione przy przejmowanych agendach przejmie Narodowy Bank Polski.

2. Dotychczasowe umowy wygasają z chwilą zawązania z tymi pracownikami stosunku pracy przez Narodowy Bank Polski.

§ 3. Szczegółowe zasady przejęcia agend oraz aktywów i pasywów określi odrębna instrukcja Ministra Finansów.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*